

говитѣ войски. Дотогава на римскитѣ знамена имало приковани отгоре сребърни и златни орли. Християнитѣ се обещали, че ще се биятъ въ войската още повече храбро, ако имъ се позволи да изповѣдатъ свободно християнската си вѣра. Константинъ се съгласилъ и въ 313 година издалъ указъ, съ който обявилъ, че християнската вѣра въ цѣлата римска империя става свободна.

Християнскитѣ полкове (легиони) веднага махнани отъ знамето си орлитѣ и приковали кръстовете. Тогава юначеството имъ се още усилило. Щомъ римлянитѣ станали християни, тѣ обърнали езическитѣ си храмове въ църкви, или пъкъ построили нови, и почнали въ тѣхъ да се молятъ.

Надгробенъ паметникъ на загинало семейство, намѣренъ въ Южна България.

Отъ римлянитѣ останали много голѣми делви и гюмове. Тѣхъ пълнели съ вода, вино, дървено масло, или съ жито, бобове и други нѣща за ядене. Държали ги въ сухи изби около храмоветѣ или въ крепостъта, скрити въ скривалища, за да не могатъ неприятелитѣ, въ случай че влѣзатъ въ града, да ги намѣрятъ.

Единъ пътъ Константинъ отивалъ на война въ Мала Азия. Катостигналъ до Цариградъ (тогава градътъ се наричалъ *Византия*), той много харесалъ мѣстото. Стариятъ гръцки градъ Византия билъ построенъ